

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Törvényszéke
16/22. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2022. január 26.

A T-286/09. RENV. sz. ügyben hozott ítélet
Intel Corporation kontra Bizottság

A Törvényszék részben megsemmisíti a Bizottság azon határozatát, amely az Intellel szemben 1,06 milliárd euró bírságot szabott ki

A Bizottság által lefolytatott elemzés hiányos, és annak alapján nem lehet a jogilag megkövetelt módon alátámasztani, hogy a perbeli engedmények képesek vagy alkalmasak lettek volna versenyellenes hatások kiváltására

Az Európai Bizottság a 2009. május 13-i határozatában¹ az Intel mikroprocesszor-gyártóval szemben 1,06 milliárd euró bírságot szabott ki, amiért az 2002 októbere és 2007 decembere között visszaélt az x86-os² processzorok³ világpiacán fennálló erőfölényével azáltal, hogy olyan stratégiát hajtott végre, amely a versenytársainak a piacról történő kiszorítására irányult.

A Bizottság szerint e visszaélést az Intel által a kereskedelmi partnereivel szemben tanúsított magatartások két típusa, vagyis az álcázatlan korlátozások és a feltételhez kötött engedmények jellemezték. Ami közelebbről ez utóbbiakat illeti, az Intel négy stratégiai jelentőségű informatikai berendezésgyártó, vagyis a Dell, a Lenovo, a Hewlett-Packard [HP] és a NEC részére azzal a feltétellel biztosított engedményeket, hogy e gyártók az összes vagy majdnem az összes x86-os processzorukat tőle vásárolják meg. Hasonlóképp, az Intel a mikroelektronikai eszközök egyik európai forgalmazója, a Media-Saturn-Holding részére azzal a feltétellel teljesített kifizetéseket, hogy e forgalmazó kizárólag olyan számítógépeket értékesítsen, amelyekbe az Intel x86-os processzorait építették be. Ezen engedmények és kifizetések (a továbbiakban: perbeli engedmények) megalapozták a négy berendezésgyártó és a Media-Saturn hűségét, ezáltal pedig jelentősen csökkentették az Intel versenytársainak azon képességét, hogy az x86-os processzoraikkal érdemeken alapuló versenyt folytassanak. Az Intel versenyellenes magatartása így hozzájárult ahhoz, hogy csökkenjen a fogyasztóknak kínált választék, és kevésbé legyen ösztönözve az innováció.

Az Intel által e határozattal szemben benyújtott keresetet a Törvényszék a 2014. június 12-i ítéletében⁴ teljes egészében elutasította. A Bíróság az Intel fellebbezése alapján 2017. szeptember 6-án hozott ítéletében⁵ hatályon kívül helyezte ezt az ítéletet, az ügyet pedig visszautalta a Törvényszékhez.

Az első ítélet hatályon kívül helyezése iránti kérelmeinek alátámasztása érdekében az Intel különösen azt kifogásolta a Törvényszékkel szemben, hogy tévesen alkalmazta a jogot, amikor elmulasztotta az ügy összes körülményére tekintettel megvizsgálni a perbeli engedményeket. E tekintetben a Bíróság megállapította, hogy a Törvényszék a Bizottsághoz hasonlóan abból az előfeltevésből indult ki, amely szerint azok a hűségengedmények, amelyeket egy erőfölényben lévő vállalkozás nyújt, már önmagában a jellegüknél fogva képesek korlátozni a versenyt, vagyis

¹ Az [EUMSZ 102. cikk] és az EGT Megállapodás 54. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/C 3/37.990 – Intel-ügy) 2009. május 13-án hozott C(2009) 3726 végleges bizottsági határozat.

² A számítógépekben használt mikroprocesszorok két csoportra oszthatók, vagyis az x86-os processzorokra és az egyéb architektúrán alapuló processzorokra. Az x86-os architektúra az Intel által tervezett olyan szabvány, amely Windows és Linux operációs rendszeren egyaránt fut.

³ A processzor minden számítógép kulcsfontosságú eleme mind a rendszer általános teljesítménye, mind pedig a berendezés összköltsége szempontjából.

⁴ A Törvényszék 2014. június 12-i Intel kontra Bizottság ítélete, [T-286/09](#) (lásd a [82/14.](#) sz. sajtóközleményt is).

⁵ A Bíróság 2017. szeptember 6-i Intel kontra Bizottság ítélete, [C-413/14 P](#) (lásd a [90/17.](#) sz. sajtóközleményt is) (a továbbiakban: fellebbezés tárgyában hozott ítélet).

nem volt szükség az ügy összes körülményének elemzésére, sem pedig különösen arra, hogy lefolytassák az angol nyelven „*as efficient competitor test*” néven ismert AEC-tesztet.⁶ Mindazonáltal a Bizottság a határozatában mégis alapos vizsgálatot folytatott e körülményekre vonatkozóan, ennek alapján pedig megállapította, hogy egy hasonlóan hatékony versenytársnak olyan árakat kellett volna alkalmaznia, amelyek nem lettek volna életképesek, következésképpen pedig a vitatott engedményekből álló magatartás alkalmas volt az ilyen versenytárs kiszorítására. A Bíróság ebből arra következtetett, hogy az AEC-tesztnek tényleges jelentősége van akkor, amikor a Bizottság azt értékeli, hogy a szóban forgó magatartások alkalmasak-e a versenytársak kiszorításában megnyilvánuló hatás kiváltására, vagyis a Törvényszék köteles lett volna megvizsgálni az Intel által e tesztre és a Bizottság általi alkalmazására vonatkozóan előadott összes érvet. Mivel a Törvényszék elmulasztott ilyen vizsgálatot lefolytatni, a Bíróság az első ítéletet hatályon kívül helyezte, az ügyet pedig visszautalta a Törvényszékhez annak érdekében, hogy a Törvényszék az Intel által előadott érvek fényében megvizsgálhassa, hogy a perbeli engedmények képesek-e korlátozni a versenyt.

A visszautalás alapján eljáró Törvényszék a 2022. január 26-i ítéletében részben megsemmisíti a megtámadott határozatot, amennyiben az a perbeli engedményeket az EUMSZ 102. cikk értelmében vett visszaélésnek minősíti, az Intellel szemben pedig a visszaélésszerűnek minősített összes cselekménye miatt bírságot szab ki.

A Törvényszék álláspontja

A Törvényszék előjáróban azt pontosítja, hogy a visszautalást követően a jogvita mire terjed ki. E tekintetben a Törvényszék megjegyzi, hogy az első ítélet hatályon kívül helyezését csupán egyetlen hiba indokolta, amely arra vonatkozott, hogy a Törvényszék az első ítéletben nem vette figyelembe az Intel azon érvelését, amely a Bizottság által lefolytatott AEC-elemzés vitatására irányult. E körülmények között a Törvényszék úgy véli, hogy az általa folytatott vizsgálat szempontjából átveheti az összes olyan megfontolást, amelyekre nem terjed ki a Bíróság által ekképpen megállapított hiba. A jelen esetben az első ítéletnek egyrészt olyan megállapításairól van szó, amelyek az álcázatlan korlátozásokra, valamint arra vonatkoznak, hogy e korlátozások az EUMSZ 102. cikk alapján jogellenesek. A Törvényszék szerint ugyanis a Bíróság magát az elvi alapot illetően nem érvénytelenítette azt a különbségtételt, amelyet a megtámadott határozat az ilyen korlátozásoknak minősülő magatartások és az Intel egyéb cselekményei között állított fel, a szóban forgó AEC-elemzés pedig egyedül ez utóbbiakat érinti. Másrészt, a Törvényszék átvette az első ítéletben kifejtett azon megfontolásokat, amelyek szerint a Bizottság a megtámadott határozatban alátámasztotta a perbeli engedmények fennállását.

Miután mindezt pontosította, a Törvényszék legelőször azzal kezdi a megtámadott határozat megsemmisítése iránti kérelmek vizsgálatát, hogy bemutatja a Bíróság által annak értékelése érdekében meghatározott módszert, hogy valamely engedményrendszer alkalmas-e a verseny korlátozására. E tekintetben a Törvényszék emlékeztet arra, hogy jóllehet a piacon erőfölényben lévő vállalkozás által bevezetett kizárólagos engedményrendszer versenykorlátozásnak minősíthető, amennyiben a jellegére tekintettel a versenykorlátozó hatásait vélemezni lehet, a jelen ügyben csupán olyan egyszerű vélelemről van szó, amely semmiképp nem mentesítheti a Bizottságot ezen engedményrendszer versenyellenes hatásainak vizsgálata alól. Így abban az esetben, ha egy erőfölényben lévő vállalkozás a közigazgatási eljárás során bizonyítékokkal alátámasztva azt állítja, hogy a magatartása nem volt alkalmas a verseny korlátozására, különösen pedig a vele szemben kifogásolt kizorító hatások kiváltására, a Bizottságnak elemeznie kell, hogy az engedményrendszer képes-e kiszorításra. Az ilyen elemzés keretében a Bizottságnak nem csupán azt kell felmérnie, hogy egyrészt milyen mértékű a vállalkozásnak a releváns piacon

⁶ Az így elvégzett gazdasági elemzés a jelen ügyben a perbeli engedmények azon képességére vonatkozott, hogy kiszorítsanak egy olyan versenytársat, amely ugyanolyan hatékony, mint az Intel, anélkül azonban, hogy erőfölényben lenne. Az elemzés célja konkrétan az volt, hogy megállapítsa azt az árat, amelynek ellenében az Intelhez hasonló hatékonyságú és vele azonos költségeket viselő versenytársnak kínálnia kellett volna a processzorait ahhoz, hogy ellentételezze valamely informatikai berendezégyártónak vagy mikroelektronikaeszköz-forgalmazónak a szóban forgó engedmények elvesztése következtében felmerülő veszteségeit, annak eldöntése érdekében, hogy ilyen esetben e versenytárs még mindig tudja-e fedezni a költségeit.

fennálló erőfölénye, másrészt pedig azt, hogy mekkora a vitatott magatartás piaci lefedettsége, továbbá hogy a szóban forgó engedményeket milyen feltételekkel és módszerekkel, mennyi ideig és milyen összegben nyújtották, hanem értékelnie kell azt is, hogy fennállt-e a legalább ugyanilyen hatékonysággal működő versenytársak kiszorítására irányuló esetleges stratégia. Ezenkívül, ha a Bizottság AEC-tesztet végzett, e teszt egyike azoknak a tényezőknek, amelyeket a Bizottságnak figyelembe kell vennie az engedmenyrendszer versenykorlátozó képességének értékelésekor.

Másodsorban, a Törvényszék mindenekelőtt megvizsgálja, hogy a perbeli engedmények versenykorlátozó képességének a Bizottság általi értékelése az ekként meghatározott módszeren alapul-e. E tekintetben mindjárt az elején kiemeli, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az AEC-teszt – amelyet mindazonáltal elvégzett – nem volt szükséges ahhoz, hogy alátámaszthassa az Intel perbeli engedményeinek visszaélésszerű jellegét. Ezzel együtt a Törvényszék úgy véli, hogy nem tarthatja magát e megállapításhoz. Mivel a fellebbezés tárgyában hozott ítélet rámutat, hogy az AEC-tesztnek tényleges jelentősége volt akkor, amikor a Bizottság azt értékelte, hogy a szóban forgó engedményekben megnyilvánuló magatartás alkalmas volt-e kiszorító hatás kiváltására, a Törvényszék köteles lett volna megvizsgálni az Intel által az említett tesztrel kapcsolatban előadott érveket.

Harmadsorban, tekintettel arra, hogy a perbeli engedmények versenykorlátozó képességének elemzése a versenyjogi jogsértés – a jelen esetben erőfölénnyel való visszaélés – fennállásával kapcsolatos bizonyítás kereteibe illeszkedik, a Törvényszék felidézi a bizonyítási teher megosztására és a bizonyítottság megkövetelt szintjére vonatkozó szabályokat. Így az ártatlanság vélelmének elve, amely a jelen ügyben is alkalmazandó, megköveteli a Bizottsággal szemben, hogy az ilyen jogsértés fennállását – szükség esetén pontos és egybehangzó valószínűsítő körülmények csoportja alapján – oly módon állapítsa meg, hogy e tekintetben ne hagyjon semmilyen kétséget. Amennyiben a Bizottság azt állítja, hogy a megállapított tények csak versenyellenes magatartással magyarázhatók, akkor úgy kell tekinteni, hogy a szóban forgó jogsértés fennállása nincs kellőképpen bizonyítva, ha az érintett vállalkozásoknak sikerül a tényekre vonatkozóan egy másik hihető magyarázattal szolgálniuk. Ezzel szemben, ha a Bizottság olyan bizonyítási eszközökre támaszkodik, amelyek főszabály szerint alkalmasak a jogsértés fennállásának alátámasztására, az érintett vállalkozások feladata annak bizonyítása, hogy ezen eszközök bizonyító ereje nem elegendő.

Negyedsorban, a Törvényszék e szabályok fényében vizsgálja meg a Bizottság által az AEC-elemzés során állítólagosan elkövetett hibákra vonatkozó érveket. E tekintetben úgy ítéli meg, hogy a Bizottság nem bizonyította a jogilag megkövetelt módon, hogy a perbeli engedmények mindegyike alkalmas lenne kiszorító hatás kiváltására, tekintettel az Intel által a releváns elemzési kritériumok Bizottság általi értékelésére vonatkozóan előadott érvekre.

Elsőként ugyanis, ami az AEC-teszt Dellre való alkalmazását illeti, a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy a jelen ügy körülményei között a Bizottság a „vitatható rész”⁷ értékelése során kétségkívül megalapozottan támaszkodhatott az erőfölényben lévő vállalkozástól eltérő gazdasági szereplőktől származó ismert adatokra. Ugyanakkor, miután megvizsgálta az Intel által e tekintetben előterjesztett bizonyítékokat, a Törvényszék arra a következtetésre jut, hogy e bizonyítékok alkalmasak arra, hogy a bíróságban kétséget ébresszenek ezen értékelés kimenetelét illetően, következésképpen pedig úgy ítéli meg, hogy a Bizottság által alapul vett bizonyítékok nem elegendők annak megállapításához, hogy a Dell részére nyújtott engedmények a teljes releváns időszak során képesek voltak kiszorító hatást kiváltani. Másodsorban, a Törvényszék szerint ugyanez vonatkozik a HP-nek nyújtott engedmeny elemzésére is, különösen, mivel a megállapított kiszorító hatás nem nyert bizonyítást a teljes jogsértési időszak tekintetében. Harmadszor, ami a NEC-csoporthoz tartozó integrált társaságok részére különböző feltételek mellett nyújtott engedményeket illeti, a Törvényszék két olyan hibát állapít meg, amelyek érintik a Bizottság

⁷ E kifejezés a jelen ügyben arra a piaci részesedésre utal, amelynek vonatkozásában az Intel ügyfelei hajlandóak és képesek voltak arra, hogy a beszerzéseiket egy másik beszállítónál bonyolítsák; e részesedés szükségképpen korlátozott, figyelembe véve különösen a termék jellegét, valamint az Intel márkaarculatát és profilját.

elemzését; e hibák közül az egyik a feltételhez kötött engedmények értékére, a másik pedig arra vonatkozik, hogy a Bizottság kellő indok nélkül vetítette ki a jogsértési időszak egészére azokat az eredményeket, amelyek csupán egyetlen negyedévre érvényesek. Negyedszer, a Törvényszék azt is megállapítja, hogy a szóban forgó természetbeli előnyök számszerű értékelése során a Bizottság által elkövetett hibák folytán nincs elegendő bizonyíték arra vonatkozóan, hogy a Lenovo részére nyújtott engedmények képesek lennének kizorító hatás kiváltására. Ötödször, a Törvényszék a Media-Saturnra vonatkozó AEC-elemzést illetően ugyanilyen következtetésre jut, többek között úgy ítélve meg, hogy a Bizottság semmilyen módon nem fejtette ki azokat az indokokat, amelyek alapján úgy döntött, hogy az e forgalmazó részére teljesített kifizetések elemzése során azokat az eredményeket, amelyeket a NEC részére nyújtott engedmények elemzésekor egy negyedéves időszak tekintetében kapott, kiveti a teljes jogsértési időszakra.

Ötödikben, a Törvényszék megvizsgálja, hogy a megtámadott határozat megfelelően figyelembe vette-e az összes olyan szempontot, amelyek a Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében lehetővé teszik annak megállapítását, hogy egyes díjszábsági gyakorlatok alkalmasak-e kizorító hatás kiváltására. Márpedig e tekintetben a Törvényszék megállapítja, hogy a Bizottság nem vizsgálta meg megfelelően a vitatott magatartás piaci lefedettségének mértékére vonatkozó szempontot, és nem végzett megfelelő elemzést az engedmények időtartamára vonatkozóan sem.

Következésképpen a fenti megfontolások összességéből az következik, hogy **a Bizottság által lefolytatott elemzés hiányos, mindenesetre pedig annak alapján nem lehet a jogilag megkövetelt módon alátámasztani, hogy a perbeli engedmények képesek vagy alkalmasak lettek volna versenyellenes hatások kiváltására; ezért a Törvényszék megsemmisíti a határozatot**, amennyiben abban a Bizottság úgy ítéli meg, hogy e magatartások az EUMSZ 102. cikk értelmében vett visszaélésnek minősülnek.

Végül, ami azt a kérdést illeti, hogy a megtámadott határozat e részleges megsemmisítése milyen hatással van a Bizottság által az Intellel szemben kiszabott bírság összegére, a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy nem áll módjában azonosítani a bírság azon összegét, amely kizárólag az álcázatlan korlátozásokra vonatkozik. Következésképpen **a Törvényszék teljes egészében megsemmisíti a megtámadott határozat azon cikkét, amely az Intellel szemben a megállapított jogsértés miatt 1,06 milliárd euró bírságot szab ki.**

EMLÉKEZTETŐ: A Törvényszék határozata ellen annak közlésétől számított két hónap és tíz napon belül kizárólag jogkérdésekre vonatkozó fellebbezést lehet benyújtani a Bírósághoz.

EMLÉKEZTETŐ: A megsemmisítés iránti kereset az uniós intézmények uniós joggal ellentétes jogi aktusainak megsemmisítésére irányul. Bizonyos feltételek mellett a tagállamok, az európai intézmények és a magánszemélyek indíthatnak megsemmisítés iránti keresetet a Bíróság és a Törvényszék előtt. Ha a kereset megalapozott, az uniós bíróság megsemmisíti a jogi aktust. Az érintett intézménynek a jogi aktus megsemmisítése miatt esetleg kialakult joghézagot orvosolnia kell.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Törvényszéket.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehoczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.